Motion

1978/79: 1269

av Ella Johnsson och Svea Wiklund om omhändertagande för samhällsvård

Det är allmänt känt att ett icke obetydligt antal barn varje år utsättes för misshandel eller vanvård i hemmet. Som regel ingriper sociala centralnämnden och omhändertager dessa barn för placering i fosterhem efter sedvanlig utredning.

En del föräldrar använder sig då givetvis av sin rätt att överklaga nämndens beslut. Ärendet kan sedan vandra från instans till instans beroende på att dessa kan komma till skilda uppfattningar i ärendet.

Detta får som följd att barnet flyttas fram och åter mellan föräldrahem och fosterhem flera gånger. Man vet att barn som växer upp under så osäkra förhållanden upplever otrygghet och tar psykisk skada. Barnets hela situation måste därför uppmärksammas. Kroppslig misshandel är ofta symptom på allvarliga missförhållanden i hemmiljön. Det är ingen omtanke om barnets rätt och säkerhet att, innan man gjort någonting åt hemmiljön, flytta tillbaka det till denna, ibland i flera omgångar och kanske till sist för gott.

Samhället har sedan år tillbaka satsat på åtgärder för att förebygga att barn far illa och för att garantera dem rättssäkerhet. Ovan relaterade situationer visar dock att behov finnes, att via lagstiftning ytterligare stärka barns rättsliga ställning.

Enligt vår mening torde detta enklast kunna ske genom att till nuvarande lagstiftning foga en bestämmelse om att sociala centralnämndens ursprungliga beslut om omhändertagande skulle kvarstå till dess att alla de överklaganden som är möjliga har slutförts.

Med hänvisning till det anförda hemställes

att riksdagen hos regeringen enligt vad som föreslås i motionen anhåller om förslag till tillägg till 36 § barnavårdslagen för att ytterligare stärka barns rättsliga ställning.

Stockholm den 23 januari 1979

ELLA JOHNSSON (c) SVEA WIKLUND (c)